

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmaulgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386970080/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

«De war en knew Histaarri den» saah Mads Uhr, »allywl den war om en Haist. Men no skal A fiaatæll Jer jent om en Staahkelsmand, aa huuden A kam ve ed mæ ham.»

«Hwissommensti – saah han no Mads Uhr – te l haa wor i Herning, ælle dæhromking, saa veed I aasse te der ær en grumme stuer Mues ðæ synnen for. Den samun Mues æ slet ott saa meij gjæw æ go øwwer faa Hwem der ett æ wal kint.

De wa de Sommer A tin: ved Kræns, saa kam der en Kow isyk deruhd, aa de war aa dem A sku pas poe. A tow hin ve e Hwonnn, aa A tow hin ve e Haahl; men hun vil slet ett sjæl hjælp te; aa nær Jen ve hjælp Jen, aa Jen ett ve gjør en bette Koen, hwa ska saa Jen blyw te? Som A stor aa bædler mæ den hæ speddels Kow, sea komme dær en Staahkelsmand derewwer fra Rind, – aa dem di kalle Rakker. – »A for aa hjælp Dæ saah han, »ta Do no ve e Hwonnn, saa vel A læth ve e Haahl.« De batted, faa han prak hin aasse unner hin Haahl mæ hans Pigkjæp, aa saa fek hun isin aa vil sjæl krat ve. »Hwa gie Do mæ no fea de?« saah han. »Ahaar ett Nød aa gi Jer« saah A, »ant end Tak.« – »Dem vel A ett hæ swaahrt han; »men hwissommensti te A engaang sku kom isek enten po den jenn Maahd eller po den aahn Maahd, ve Do saa læ mæ en Haaen, om Do æ tereh?« – »Da vel A aasse de« swaahrt A. »Godt nok!« saah han, aa saa stumred han aa op ad e Boj te, aa saa wa de ett mier.

Hwitti war ed no, A kam te aa tien i Suuhns Präjstgoer? – De ka aasse væch de samm. A ku goe mæ e Hjølli, men hwo gammel A war, de ka A ett howw, for A vehd ett saa nøww, hwo gammel A æ no. E Präjst war alles en grumme gue Mand, men Gud bewaahrs faa Kuen, han had! Hun wa saa uen ve ham, som nown Kuen ka væhr, aa han had ett Hunds Ret ve hin. A haa redded ham tow Gzaang aa hinne Kloer – faa han war en bette faapint Sperris, aa hun wa stuer aa stærk, men A war indda stærker, aa ku majt hin. – Hun had faat isinn aa vil gjæ Nød ve ham, A passer ett wal om aa sæjj, aa rennat ætte ham runnen om æ Goer mæ en Knyw i hinne Haaen, aa rovt, te hum sku gjæ de hæhr ve ham. De kun A ett lih, aa saa tow A e Knyw fræ hin, aa truudd hin te aa væ skekkele – men de wa ejs ett de A vil sej. – Saa war